

mener jeg, at selv om Forslaget ogsaa i nogen Grad vil træde hindrende i Vejen for, at Smaafolk faa deres Indkøb til Søndagen gjort, er denne Paastand alligevel ikke holdbar i Længden. Saa vidt jeg ved, har det tidligere været saaledes — og er maaske enkelte Steder saaledes endnu —, at Ugelønnen i Reglen udbetaltes til Arbejderne Lørdag Aften. Men efter at Loven af 1891 blev vedtaget, hvor man gik bort fra Handelen fra Kl. 4 til om Aftenen, viste det sig straks, at det praktiske Liv ogsaa tog sine Hensyn hertil, idet man mange Steder, paa Fabrikker og større Arbejdspladser, gik over til Udbetaling af Ugeløn om Fredagen, og derved blev der Lejlighed for Arbejdsstanden til at gøre sine Indkøb til Søndagen om Lørdagen. Men jeg ved ogsaa, at ude paa Landet gik man enkelte Steder til at udbetale Ugelønnen om Lørdag Middag, saaledes at Arbejdernes Hustruer eller Børn kunde komme til Stede omkring paa de forskellige Arbejdspladser, f. Eks. paa Herregaardene, og faa Ugelønnen udbetalt og derefter kunde gøre deres Indkøb Lørdag Eftermiddag. Alt i alt tror jeg ikke, at der vil lægges Publikum nogen Hindring i Vejen, selv om man bestemmer, at Butikker skulle lukkes hele Søndag. Og selv om der er nogle, der ville beklage sig, bliver det alligevel kun de, der bo nærmest ved Butikkerne. De, der bo længere borte, ville i Reglen ikke særlig benytte Søndag Formiddag, men ville i Reglen kunne bruge de andre Dage i Ugen til at gøre Indkøb. Jeg antager derfor ikke, der kan være det fjerneste i Vejen for, enten man ser hen til de handlende eller deres Medhjælpere eller Publikum, at udvide Helligdagsloven i den her foreslaede Retning. Det er særlig § 1 i det forelagte Lovforslag, som omhandler dette Forhold. — I § 2 foreslaas der, at Barber- og Frisørstuer skulle holdes lukkede paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 10 Formiddag. Nu er det jo saaledes, at disse Stuer holdes aabne til Kl. 12. Naar dette vort Forslag er kommet frem, er det, fordi man er gaaet ud fra, at der, saa snart Handelen i Butikkerne, og hvad dermed følger, fuldstændig hører op om Søndagen, derved gives mere rummelig Tid for dem, der skulle benytte Barberstuerne, til at blive færdige inden Kl. 10. Dette vilde efter vor Formening være en stor Vinding for de Folk, der ere beskæftigede i disse Stuer. Imidlertid har jeg lagt Mærke til, at man paa dette Omraade ønsker et af to: enten at beholde disse Stuer aabne til

Kl. 12 eller at faa dem fuldstændig lukkede. Jeg for mit Vedkommende har ikke det mindste imod, tværtimod, jeg vilde hellere end gerne, at disse Stuer lukkedes hele Søndagen. Men, som sagt, det hører til den Slags Ting, som der kan forhandles om i Udvalg. Med Hensyn til § 3, da er den kun en Gentagelse, omtrent lilydende, af en Paragraf i de foregaaende Helligdagslove, men kun udvidet til at bestemme, at beværtningsdrivende heller ikke maa sælge ud af Huset i de Tilfælde, hvor de ellers have Lov til det, altsaa heller ikke til Kl. 9.

Jeg mener hermed at have sagt, hvad der for Forslagsstillernes Vedkommende har været Aarsag til at fremkomme med Forslaget. Jeg haaber, det vil blive modtaget med Velvillie, saavel af den ærede Justitsminister som af det høje Ting. Jeg skal med disse Ord anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Jens Busk: Jeg vil takke de ærede Forslagsstillere for, at de ere fremkomne med dette Forslag. Jeg skal indskyde den Bemærkning, at vi allerede et Par Gange i den Tid, jeg har været Rigsdagsmand, have været i Lag med at ændre ved Helligdagsloven. Jeg vil sige, jeg har ærgret mig i flere Aar over, at Forholdet er, som det er. Det har jeg først og fremmest gjort af Hensyn til den tjenende Klasse. Jeg synes, det er i høj Grad urimeligt at forlange — og navnlig i Kjøbenhavn, hvor man egentlig er en kvart Dag bag efter os ude paa Landet med at staa op —, at disse tjenende, det være sig Kommissær eller den Mængde Frøkener, som nu ere ansatte omkring i de forskellige Forretninger, den eneste Dag i Ugen, hvor de skulle have lidt Frihed, skulle jages op og hen i Forretningen, hvor de, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne rigtig skildrede, skulle arbejde i Butikken til Kl. 9 og saa bagefter skulle pakke jnd, hvad de have pakket ud, og gøre rent osv., kort sagt: Formiddagen gaar. Det synes jeg er i høj Grad urimeligt over for disse tjenende Folk. Og naar man taler til deres Husbonder og siger til dem: er det nu ogsaa nødvendigt med disse Narrestreger — ja, for det bliver i Almindelighed kun Narrestreger, thi som oftest sælge de ikke for 50 Øre, Kjøbenhavnerne ere nemlig i Almindelighed ikke saadan til at staa tidlig op og løbe hen i Butikkerne — kunde vi ikke blive fri for disse Narrestreger? Jo, saamænd kunne vi saa, svare de, vi have egentlig ikke noget imod at